

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010055
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2022:3622010055.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske, samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného D. R.Á., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov prečin a prečin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 3 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 02.05.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný D. R., Q.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom R., t.č. Ústav na výkon väzby Ilava, je vinný, že

1) dňa 01. 12. 2021 v čase asi o 17:23 h v Partizánskom, na ul. Družstevnej, pri smetných nádobách nachádzajúcich sa cez cestu oproti vchodu do Mestskej knižnice Partizánske, po predchádzajúcej hádke a pod vplyvom alkoholu poškodenému maloletému S.. R., Q.. XX. XX. XXXX z ruky vytrhol mobilný telefón zn. Xiaomi REDMI 9, fialovo-modrej farby patriaci poškodenému maloletému S.. R., Q.. XX. XX. XXXX po čom obžalovaný z miesta s uvedeným mobilným telefónom odišiel, pričom svojim konaním maloletému S.. R., Q.. XX. XX. XXXX spôsobil škodu privlastnením si vyššie uvedeného mobilného telefónu vo výške 149,-Eur

2) dňa 01. 12. 2021 v čase asi o 17:00 h pred hlavným vstupom do Mestskej knižnice Partizánske, so sídlom Družstevná 18, Partizánske po predchádzajúcej dohode odovzdal finančnú hotovosť vo výške 10,- Eur maloletému S..R., Q.. XX. XX. XXXX, za účelom kúpy drogy - pervitínu, s ktorou maloletý L. P., odišiel s vopred uváženým úmyslom obžalovanému drogu - pervitín skutočne nezabezpečiť do potravín Terno Partizánske, so sídlom Nádražná 966/28, Partizánske, v ktorých zakúpil kyselinu citrónovú tzv. citrodeko, ktorú pri Mestskej knižnici Partizánske odovzdal obžalovanému v podobe majúcej budiť dojem riadne zabalenej a pravej drogy - pervitínu, pričom pervitín, t. j. metamfetamín je zaradený v II. skupine psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných latkách, psychotropných latkách a prípravkoch v platnom znení,

t e d a

v bode 1 rozsudku
proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci

v bode 2 rozsudku

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle prechovávať inú omamnú látku alebo psychotropnú látku ako z rastliny rodu konopa, jed alebo prekurzor pre vlastnú potrebu, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo

č í m spáchal

v bode 1 rozsudku

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov

v bode 2 rozsudku

prečin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 3 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd ukladá obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulatnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 397/21/3305-43 zo dňa 18.03.2022, po jej preskúmaní samosudca nariadil a dňa 02.05.2022 sa uskutočnilo hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného S. R., svedka J. D., prečítaná výpoveď svedka P. F. G. J. J. z prípravného konania, prečítaný znalecký posudok znalkyne z odvetvia psychiatria, listinné dôkazy uvedené nižšie, prehratý videozáznam z priemyselnej kamery mestskej polície, pričom súd zistil tento skutkový stav rozhodný pre právne posúdenie skutku a majúci význam pre rozhodnutie vo veci samej. Obžalovaný na výzvu neučinil k obžalobe žiadne vyhlásenie podľa § 257 Tr. por.

Obžalovaný vypovedal, že asi po polroku v resocializačnom stredisku sa rozhodol, že sa vráti domov, svedka D. stretol náhodou, hneď ako docestoval do mesta. Išli si spolu vypiť, boli spolu asi hodinu, D. mu navrhol, či nechce nejaké tabletky, alebo trávu (marihuanu) či iné drogy, on najprv nechcel, ale potom súhlasil. D. sa podujal, že to zariadi, obžalovaný nemal ani mobil. D. volal poškodenému S. R., ten sa po chvíli dostavil. Najprv sa len rozprávali, aj poškodený vravel, že nič nevie vybaviť, no asi po desiatich minútach zmenil názor. Obžalovaný ho požiadal, aby zaobstaral pervitín. Poškodenému však nedôveroval, pretože vedel, že poškodený užíva drogy a žije z toho čo si ukradne, preto podmienil, že mu zverí jeho 10,-€ až keď mu dá ako záloh telefón, ten najprv nechcel dať, ukazoval mu aj že má 20,-€, že ho predsa neoklame, ale potom mu mobil zveril. Prišiel asi po desiatich minútach, mal dve skladačky z papiera jednu schoval, že je pre neho, druhú podal obžalovanému, keď ju ten rozbalil, tak sa D. zasmial, že čo mu to doniesol, on to neochutnával, vedel od D., že je to citrodeko. Poškodeného vek nepoznal, vedel len, že je od neho mladší, poukázal na jeho urastenú postavu. Poznali sa od konfliktu v Šimonovanoch, kde poškodený mal s niekým napadnúť dievča a barmana, spôsobili aj škodu, on proti nemu vypovedal v prípravnom konaní. Odkedy bol poškodený odsúdený ich vzťahy sa zhoršili. Poškodený prišiel na stretnutie nafetovaný. D. nebol pri odovzdaní 10,-€, lebo išli opodiaľ. Ako mu odovzdal citrodeko, chcel poškodený vrátiť telefón, lenže obžalovaný chcel svojich 10,-€. Preto zostal poškodený agresívny, aj obžalovaný bol nahnevany, že si dovolil ho poškodený oklamať. Zrazu vytiahol poškodený ľavou rukou z ľavého vrecka kaser a strekol smerom na obžalovaného, ten sa kryl rukou, ktorá ho potom štípala. Ako obžalovaný ustupoval, strekol poškodený trikrát, a kráčal smerom k obžalovanému. Poškodený začal kričať, že keď mu nevráti telefón pôjde na políciu, obžalovaný ho vyzýval nech ide. Potom sa vrátil k D., povedal mu čo sa stalo aj že ho postriekal poškodený. Do vrecka bundy mu dal mobil, chcel aby ho poškodenému vrátil, no potom si to rozmyslel, lebo aj D. je užívateľ drog, a nevedel sa na neho spoľahnúť, preto si ho vyžiadal späť, že ho vráti poškodenému, alebo jeho matke a povie čo sa stalo jeho mame. Po asi polhodine ho však zastavila hliadka polície,

a policajt F. ho vyzval nasadnúť do auta, tam odovzdal mobil poškodenému, ešte sa pousmial nad tým, že poškodený ho udal, hoci ho sám oklamal a ešte sa aj postriekal kaserom. Na obžalovaného má pervitín povzbudzujúci účinok, ktorý trvá cca 8až 12 hodín. Obžalovaný uviedol, že pred skutkom vypil so svedkom D. spolu asi tri deci borovičky.

Po prečítaní časti výpovede obžalovaného z prípravného konania z 02.12.2021, kde obžalovaný uviedol, že on prosil D., aby zavola poškodeného, že by ho chcel vidieť, a potom po príchode od neho chcel aby, mu vybavil pervitín, uviedol, že sa k tomu už skôr vyjadril. K jeho výpovedi v prípravnom konaní, kde uviedol, že myslí, že má poškodený 17 rokov uviedol, že poškodeného vek nepoznal, vedel len, že je od neho mladší, poukázal na jeho urastenú postavu. K prečítanej časti výpovede, kde uvádzal, že mu dal 10,-€ na kúpu pervitínu, a potom, čo mu poškodený namiesto pervitínu doniesol kyselinu citrónovú, po poškodenom chcel, aby mu vrátil 10,-€, na čo mu dal poškodený telefón do zálohu, uviedol, že poškodený telefón dal predtým, a pri výsluchu si nevedomil čo vypovedal, bol v strese bol rád, že vôbec nejako poskladal dej.

Poškodený S. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu telefonoval J. D., či si nepríde zapáliť ku knižnici. On prišiel, bol tam aj obžalovaný. Toho predtým asi štyri mesiace nevidel. V tom čase boli všetci kamaráti. On sa s obžalovaným poznal, ten ho aj priviedol k drogám, pervitínu. Po incidente, za ktorý bol odsúdený a dostal podmienený trest sa stretávali, chodili von, kým nešiel obžalovaný na liečenie. Obžalovaný po ňom chcel pervitín, on ho nevedel vybaviť nechcel to, no bol násilný - čím mal na mysli že ho neustále otravoval a naliehal, že vzal od neho 10,-€. Bol však v obchode kúpiť citrodeko. On ho presypal do papiera. Obžalovaný rozbalil papierik, ochutnal. To rozčúľilo obžalovaného, on pred ním ustupoval, obžalovaný do neho strkal, potom na neho nastriekal obžalovaný kaser, priamo do očí. On si ich potom pretieral, stále obžalovaný po ňom stále pýtal 10,-€, no nešacoval ho len pýtal, po niekoľkých minútach ani nevie prečo poškodený vybral z vrečka mobilný telefón, a obžalovaný mu ho vytrhol. Potom sa mu začal obžalovaný ospravedlňovať, keď on išiel na políciu, chcel mu vrátiť telefón, no on ho už nechcel prijať. On sa obžalovanému nebránil, nechcel sa biť, lebo bol v podmienke.

Bola prečítaná časť jeho výpovede z prípravného konania z 28.02.2022, kde poprel, že by za vybavenie pervitínu dostal od obžalovaného nejakú hotovosť, ani neodíšiel vybaviť pervitín s tým, že ho išiel oklamať a doniesť mu niečo iné, to všetko aj keď vyšetrovateľ popísal túto časť deja a že o tom svedčí aj svedok D.. Na poukázanie vyšetrovateľa, že to tom svedčí aj obžalovaný uviedol, že sa tak stalo. Túto časť výpovede komentoval na hlavnom pojednávaní tak, že cestoval pred výsluchom celý deň, bol chorý bolela ho hlava a chcel mať už pokoj. Nepamätá si, že by vypovedal, že už vopred bol rozhodnutý oklamať obžalovaného. Po prečítaní časti jeho výpovede z 03.12.2021, kde reaguje na otázku vyšetrovateľa, že mal nastriekať on dva dávky do tváre obžalovaného tak, že to nie je pravda, že on poškodený mal u seba jedine boxer, a z 28.02.2022, kde uvádza, že boxer nemal, uviedol, že on boxer nemal a ani kaser. Poškodený uviedol, že meria 190 cm a váži 100 kilogramov. Obžalovaný uviedol, že meria 183 cm a váži 77 kilogramov. Poškodený uviedol, že boli v tom čase kamaráti. Nevedel uviesť, kde vzal papierik, do ktorého zabalil citrodeko. Nevedel uviesť, prečo sa rozhodol oklamať obžalovaného s citrodekom ani prečo mu nevrátil výdavok, ktorý stále mal.

Svedok J. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu. Náhodou sa stretli s obžalovaným, ten ho oslovil, či si nejdú vypiť. Potom chcel obžalovaný, aby napísal poškodenému, či si nepríde zapáliť. Na to bola prečítaná časť výpovede svedka z 03.12.2021, kde uvádza, že počas hovoru povedal svedok poškodenému, že po poškodenom chce obžalovaný, aby zohnal pervitín. Ten hovor ukončil, povedal ešte, nie a potom že sa s obžalovaným nechce stretnúť, lebo niečo spolu mali. Potom sa však ozval znovu s tým, že príde. Svedok pripustil, že záujem obžalovaného o drogy poškodenému do telefónu spomenul. Stretli sa, poznali sa, on sa s každým z nich stretával. Potom obžalovaný išiel s poškodeným za knižnicu, on predtým len počul, že za desať eur chce od poškodeného aby kúpil pervitín, hoci mal dvadsať eur. Potom keď poškodený prišiel, zabalené v papieri niečo doniesol, obžalovaný to ochutnal a povedal, že to nie je to čo to má byť. Obžalovaný dostal nervy, poškodený ustupoval, bola však tma nič nevidel. Počul ako obžalovaný niečo po poškodenom kričí, aby mu niečo dal, poškodený odpovedal, že nemá. Potom za ním došiel obžalovaný, nevyzeral nezvyčajne, alebo že by bol napadnutý. Podal mu telefón s tým, že ho vzal poškodenému, aby mu ho svedok vrátil. On mu ešte povedal, že či mu 10,-€ stojí za ten telefón. Potom si vzal od neho obžalovaný telefón späť. On nebol svedkom v čase skutku, že by mal niekto prítomný nejakú zbraň ani kaser. U poškodeného zbraň nikdy nevidel, videl však niekedy v minulosti u obžalovaného boxer. Po tom, čo obla svedkovi prečítaná

časť jeho výpovede z prípravného konania z 03.12.2021, kde uviedol, že mu v minulosti zmizol, mobil, ten sa našiel v aute obžalovaného a on obžalovaného z jeho odcudzenia podozrieval, tiež uviedol, že obžalovaný mal niekomu vziať mobil aj v nejakom podniku.

Podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku bol prehratý kamerový záznam: Partizánske-ch11 s koncovkou 4059 na č.l. 116-117, ktorý je súčasťou spisu, získaný na základe zápisnice o vydaní veci č.l. 116, na ňom v čase o 17:22:47 až do 17:22:51 je vidno dve siluety postáv, kde jedna napáda druhú, rukami, druhá postava ustupuje otáča sa a obe prejdú cez cestu. Vzhľadom k vzdialenosti a kvalite záznamu nemožno rozoznať podrobnosti ani identifikovať postavy. Na to poškodený aj obžalovaný sa označili za ustupujúcu postavu.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedka policajta v čase skutku v obchádzkovej službe OOPZ Partizánske, P. F. č.l. 89-90 z 10.02.2022, kde tento uviedol, že o totožnosti páchatela vedeli od poškodeného, ktorý aj uviedol, že mu do očí nastriekal páchatel kaser, obžalovaného spoznali pri čerpacej stanici OMV na terase pohostinstva, následne po poučení bol eskortovaný na OOPZ, kde cestou vytiahol mobilný telefón a hodilo ho poškodenému, ktorý sedel vzadu vo vozidle, spýtal sa poškodeného či ho za toto udal, na čo poškodený neodpovedal.

To isté v podstate uviedol svedok policajt J. J., ktorého výpoveď bola podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku prečítaná zo zápisnice na č.l. 91-92 zo dňa 22.02.2022, s tým, že telefón potom čo ho obžalovaný podal smerom k poškodenému, svedok vzal a so zoznamom odovzdaných vecí bol odovzdaný vyšetrovateľovi.

Podľa zápisnice o ohliadke veci + fotodokumentácii na č.l. 93-97, oboznámených na hlavnom pojednávaní ide o mobilný telefón zn. Xiaomi REDMI 9, fialovo-modrej farby patriaci poškodenému, ktorý ako uviedol, mu za 149,-€ kúpila asi týždeň pred skutkom matka. Vec podľa zápisnice o vydaní veci na č.l. 102 vydal administratívne obžalovaný dňa 02.12.2021, hoci bol zaistený pri osobnej prehliadke dňa 01.12.2021, je v zozname odobratých vecí na č.l. 106 .

Podľa lekárskeho správ na č.l. 120-121 nebolo u obžalovaného dňa 01.12.2021 zistené požitie návykových látok - drog. Poškodený bol dňa 01.12.2021 o 18:08 hod. vyšetrený lekárom Nemocnice na okraji mesta n.o. s tým, že udával zasiahnutie očí kaserom, bolo zistené začervenenie kože, bol odoslaný na očné pohotovosť do Trenčína na výplach a aplikáciu do očníc.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku bol prečítaný znalecký posudok znalkyne MUDr. Márie Majzlanovej č. 3/2022 č.l. 102-119, podľa ktorého boli zistené prejavy závislosti na psychostimulanciách - pervitíne a ide u obvineného o chorobný sklon k k požívaniu omamných a psychotropných látok, navrhla mu uložiť ambulantné ochranné protitoxikomanické liečenie. Jeho záujmová sféra je drogocentralizovaná. Prítomný je craving po pervitíne. Prenáša problém jeho závislosti na okolie a bagatelizuje ho.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/5/2021-119 zo dňa 17.02.2021, právoplatným dňa 17.02.2021 boli W. Z. a J.. S. R. uznaní vinnými, že dňa 12.01.2020 v čase o 01:24 hod., na terase pred vchodovými dverami do bufetu Zastávka na adrese Partizánske, Nitrianska 1/1, pod vplyvom alkoholu, po predchádzajúcom konflikte spoločne napadli D. R., ktorý obžalovaným bránil vo vstupe cez vchodové dvere do bufetu tak, že obžalovaný W. Z. opakovane udril D. R. rukami do hornej časti tela, po čom obžalovaný ml. S. R. vzal z terasy uvedeného bufetu lavičku na sedenie, ktorú hodil smerom na D. R., následne obžalovaný W. Z. hodil do D. R. plastový kýbeľ, na čo následne obžalovaný ml. S. R. hodil po D. R. plastovú stoličku a obžalovaný W. Z. lavičku na sedenie, po čom obžalovaný ml. S. R. vzal ďalšiu plastovú stoličku, ktorú taktiež hodil po poškodenom D. R., ktorú následne zo zeme zodvihol obžalovaný W. Z. a hodil ju súčasne s plastovým kýbľom, ktorý držal v druhej ruke po D. R., na čo následne obžalovaný ml. S. R. vzal z terasy ďalšiu lavičku na sedenie, ktorú hodil po D. R., po čom D. R. začal obžalovaného W. Z. naháňať po priestoroch terasy bufetu Zastávka, počas čoho D. R. zasiahol plastovou stoličkou obžalovaný ml. S. R., kde uvedeným konaním obžalovaní nespôsobili poškodenému D. R. žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie, pričom obžalovaný ml. S. R. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý rozhodnutím Okresného úradu Prievidza, odbor všeobecnej vnútornej správy, pracovisko Partizánske pod sp. zn. OU-PD-OVVS-2019/017154 zo dňa 12.08.2019, právoplatným dňa 20.09.2019, ďalej rozhodnutím pod sp. zn. OU-PD-OVVS-2019/021185 zo dňa 29.09.2019, právoplatným dňa 30.10.2019

a tiež rozhodnutím pod sp. zn. OU-PD-OVVS-2019/023713 zo dňa 15.10.2019, právoplatným dňa 11.11.2019, na základe ktorých bol uznaný vinným zo spáchania priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, čím spáchali obžalovaný W. Z. prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na

§ 138 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 122 ods. 3 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a obžalovaný ml. S. R. prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 122 ods. 3 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Obžalovanému ml. S. R. bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace. s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa správy o priebehu ochrannej liečby na č.l. 134, vykonával od 26.07.2021 do 01.12.2021 obžalovaný resocializačný program v Komunitě Ľudovítov, zapájal sa do terapeutických postupov len spočiatku, neskôr bol vzdorovitý, mal jeden útek, odišiel dňa 01.12.2021 napriek tomu, že bol v ochrannej liečbe.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR na č.l. 158-159 bol obžalovaný v období od 28.08.2016 do 01.12.2021 trinásťkrát postihnutý za priestupky z toho deväťkrát proti pravidlám cestnej premávky, ale aj za hrubé správanie.

Podľa odpisu z registra trestov a pripojeného spisu sa na odsúdenie Okresným súdom Partizánske rozsudkom sp. zn. 2T/83/13 z 05.08.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/104/13 z 11.11.2013, pre prečin výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. pri ukladaní trestu ako na priťažujúcu okolnosť neprihliada, pretože sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený. Obžalovaný bol odsúdený Okresným súdom Drážďany (AG Dresden sp. zn. 205 Cs 635 Js 2196/19), rozhodnutím právoplatným dňa 26.03.2019 za jazdu pod vplyvom alkoholu alebo omamných látok, pričom mu bol uložený peňažný trest 300,-€ (30 pokút, výška jednotlivéj pokuty 10,-€) a zrušenie platnosti vodičského preukazu na 7 mesiacov do 13.08.2019.

Súd dožiadal vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/27/2020 (vec je v štádiu odvolacieho konania na Krajskom súde v Trenčíne) Okresný súd v Drážďanoch o správu k výkonu trestu uloženom obžalovanému vo veci sp. zn. 205 Cs 635 Js2196/19, pričom vec bola odstúpená prokuratúre Drážďany pobočka Gutenbergstraße, oddelenie výkonov trestov, ktorá dňa 03.07.2020 tunajší súd informovala, že peňažná pokuta 300,-€ bola zaplatená peňažnou zárukou, ktorú odsúdený zložil pri zisťovaní jeho totožnosti políciou dňa 13.01.2019. Doba zákazu činnosti, počas ktorej nie je možné udeliť vodičské oprávnenie pre územie Nemeckej spolkovej republiky, vypršala 13.08.2019. Podľa vyjadrenia Dopravného inšpektorátu v Drážďanoch tam odsúdený doposiaľ nepredložil žiadosť o vydanie nového nemeckého vodičského preukazu.

Prokurátorka navrhla obžalovaného uznať vinným na podklade obžaloby, uložiť mu za prevahy jednej priťažujúcej okolnosti úhrnný trest na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a ambulantné ochranné protitoxikomanické liečenie. Obhajca navrhol obžalovaného oslobodiť spod obžaloby, pretože vina preukázaná nebola ani u jedného skutku, poukázal na rozpory vo výpovedi poškodeného ako aj jeho motív poškodiť obžalovanému. Obžalovaný sa v záverečnej reči nevyjadril, nevyužil ani právo posledného slova.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac vykonané dokazovanie jednotlivito ako aj vo vzájomnej súvislosti súd považuje bez dôvodných pochybností za preukázané, že obžalovaný spáchal skutky ako sú popísané v skutkovej vete rozsudku, pričom svojím konaním v bode 1. rozsudku spáchal zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a v bode 2 rozsudku prečin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 3 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Súd teda nepovažuje za preukázané, že obžalovaný sa v bode 1. rozsudku dopustil konania majúceho zákonné znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v spojení s 127 ods.1 Trestného zákona. Skutok v bode 2. rozsudku súd rovnako právne nekvalifikoval ako zločin nedovolená

výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona účinného do 30.04.2022 v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, ale ako prečin podľa § 171 ods. 3 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (teda od 01.05.2022) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Súd oba skutky právne kvalifikoval podľa aktuálne účinného Trestného zákona v znení účinnom od 01.05.2022.

Pokiaľ ide o skutok 2. obžaloby v podstate nebolo ani sporné, že obžalovaný sa po poškodenom domáhal, aby pre neho zabezpečil pervitín a to v cene 10,-€. Ten mu odovzdal v papierovej skladačke vec ponášajúcu sa na pervitín. Bolo tiež preukázané, že poškodený obžalovaného podviedol, a miesto pervitínu mu odovzdal citrodeko, teda bielu kryštalickú látku kyslej chuti slúžiacu k dochucovaniu najmä nápojov. V tom sa zhodli všetci, obžalovaný, poškodený aj svedok D.. Obžalovaný uviedol, že bol užívateľom pervitínu o tento mal záujem, a pervitín na neho má povzbudzujúce účinky trvajúce niekoľko hodín. Pervitín t. j. metamfetamín je zaradený v II. skupine psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení. Je zrejmé, že obžalovaný sa domáhal pervitínu, aby ho mohol užiť. Desať eur zvyčajne postačuje na jednu dávku, celkom bezpochyby za sumu 10,-€ nemožno zakúpiť viac ako tri dávky, dostal len jednu papierovú skladačku, obžalovaný nežiadal kúpiť do zásoby ani pre niekoho iného, ale operatívne pre seba. Papierová skladačka je štandardne balenie pre jednu dávku. Obžaloba tento skutok právne kvalifikovala ako zločin podľa § 172 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona účinného do 30.04.2022 v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., právne dôvodiac prostým konštatovaním, že sa obžalovaný pokúsil neoprávnene kúpiť psychotropnú látku.

Logickým výkladom ustanovení § 171 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 172 ods. 1 Tr. zák. účinného do 30.04.2022, v súčasnosti § 171 ods. 1 až 4, § 172 ods. 1 až 4 Tr. zák. možno dospieť k tomu záveru, že kúpa, výmena či zadovážovanie omamnej látky či psychotropnej látky pre vlastnú potrebu, pokiaľ jej množstvo nepresahuje tri obvykle jednorazové dávky, či o väčšom rozsahu desať obvykle jednorazových dávok na použitie, je potrebné subsumovať pod § 171 ods. 1 až 4 Tr. zák. a nie pod zločin podľa § 172 ods. 4 Tr. zák. V opačnom prípade by došlo k paradoxnej situácii, kde podstatne prísnejšie trestná kúpa toho istého množstva omamnej či psychotropnej látky pre seba ako jeho následné prechovávanie pre seba. Pokiaľ by totiž u páchatela bola zaistená omamná látka či psychotropná látka čo i v jednej obvykle jednorazovej dávke, ktorú prechovával, spáchal by prečin podľa § 171 ods. 3 Tr. zák. - pokiaľ ide o pervitín, kde je možné uložiť trest odňatia slobody až na tri roky, no pokiaľ by bolo preukázané len to, že bežnú jednotlivú jednorazovú dávku pervitínu kúpil, lebo chcel užiť, no nebola u neho zaistená, spáchal by zločin podľa § 172 ods. 4 Tr. zák. kde je možné uložiť trest odňatia slobody v rozsahu tri až desať rokov odňatia slobody. Je tiež celkom logické predpokladať, že každá osoba, ktorá prechováva čo aj jediná jednotlivú dávku omamnej látky či psychotropnej látky pre svoju potrebu si ju musela nejako zadovážiť, prípadne priamo kúpiť. Preto je zrejmé, že pokiaľ je aj preukázaná len kúpa či zadovážovanie omamnej látky či psychotropnej látky pre vlastnú potrebu (do desiatich obvykle jednorazových dávok) ide o konanie ktoré smeruje k prechovávaniu omamnej látky či psychotropnej látky, a tak je ho potrebné aj právne kvalifikovať. Preto súd skutok v bode 2 rozsudku právne kvalifikoval ako prečin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 3 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a tomu je prispôsobená aj právna veta, kde pokus smeruje k prechovávaniu psychotropnej látky - inej ako rastliny rodu konopa. Obžalovaný konal v priamom úmysle, a ohrozil záujem na ochrane pred neoprávneným nakladaním s omamnými a psychotropnými látkami.

Počínanie poškodeného pri skutku v bode 2. rozsudku bolo zároveň motívom obžalovaného, ktorý ho viedol k spáchaniu lúpeže. Obžalovaného verzii o akomsi zálohu v podobe mobilného telefónu za zverených 10,-€ súd neveril, tejto verzii chýba logika, ba ani len obžalovaný nebol konzistentný v tejto ním produkovanej verzii. Logické nedostatky má aj alternatívny motív poškodeného vymyslieť si lúpež poukazujúc obžalovaným na to, že poškodeného v inej veci obžalovaný (v onej veci poškodený) usvedčoval. Už z počínania obžalovaného a poškodeného vyplýva, že nemali pred skutkom žiadne spory, poškodený bol v tom čase už viac než trištvrté roka odsúdeným, svedok D. uviedol, že poškodený sa s nimi stretol s vedomím všetkého podstatného. Obžalovaný v prípravnom konaní tvrdil, že poškodený mu odovzdal mobilný telefón ako záloh potom, čo obžalovaného poškodený drzo podviedol a za jeho desať eur mu namiesto pervitínu kúpil citrodeko. Mal to byť poškodený, kto sa mal potom zrazu dožadovať vrátenia mobilného telefónu, ktorý len pred chvíľkou zveril obžalovanému. Táto verzia

je celkom nelogická, je nezmyselné, aby poškodený nevrátil aspoň výdavok a namiesto toho zveril obžalovanému, ktorého predtým podviedol mobilný telefón v cene 15 násobku zverenej sumy. Túto verziu zmenil sám obžalovaný, keď na hlavnom pojednávaní zmenil z dôvodov, ktoré zvedol na akúsi únavu či nervozitu pri výsluchu v prípravnom konaní, svoju výpoveď tak, že mobilný telefón od poškodeného dostal ako záloh už hneď po zverení desiatich eur - teda pred samotnou kúpou citrodeka. Táto verzia je pochybná už len tým, že je druhou verziou obžalovaného, rovnako je nelogické, aby obžalovaný, ktorý vlastne bol odkázaný na poškodeného, ktorý mal kúpiť pervitín a sám ho v podstate k tomu účelu zavolať, potom ho považoval za nedôveryhodného a žiadal od neho záloh. Naopak celkom logická sa javí tá verzia, ktorú popísal poškodený a totiž, že potom čo obžalovaný zistil, že ho poškodený podviedol, nahneval sa, začal byť agresívny, dotieravý a domáhať sa vrátenia desiatich eur. O konflikte na ulici svedčí aj prehratý videozáznam, ktorý hoci je nezreteľný a postavy sú nerozlišiteľné, celkom zrejme jedna z nich je v ofenzíve a druhá pred ňou ustupuje. Tu má súd za to, že ustupuje poškodený.

Pokiaľ však ide o znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty súd uvádza nasledovné. Hoci je zrejme, že poškodený bol v čase skutku maloletý, tento bol vo veku 17 rokov. Mal však váhu cca 100 kilogramov a výšku 190 cm. Bol vyšší a podstatne ťažší ako obžalovaný. Hoci sa poznali, nemožno vylúčiť, že obžalovaný nemusel vedieť, že ešte nie je poškodený plnoletý. Plnoletý bol osobou, ktorá užíva a vie zabezpečiť drogy. Bolo osobou už odsúdenou za výtržníctvo, teda nedá sa povedať, že konaním obžalovaného bola spôsobovaná ujma poškodenému z titulu, že je ešte dieťaťom, výchova a zdravý vývoj ktorého by bol skutkom obžalovaného ohrozený. Podstata chránenej osoby je v tom, že páchatelovi sa nejako uľahčí spáchanie trestného činu tým, že ho pácha na chránenej osobe, či sa zvyšuje ohrozenie spoločenského záujmu tým, že skutok je páchaný na chránenej osobe. V tomto prípade je zrejme, že nemalo žiaden vplyv na spoločenskú nebezpečnosť skutku, že poškodeným bolo formálne ešte dieťa. V skutočnosti sa poškodený nijako nelíšil od osoby ktorá nie je zvlášť chránená v zmysle trestného zákona. Rovnako súd dospel k záveru, že bez dôvodných pochybností nemožno považovať za preukázané, že obžalovaný mal a použil proti poškodenému slzotvorný prostriedok - kaser. Hoci objektívne lekár zistil u poškodeného začervenanie kože, a poškodený uvádzal, že mu obžalovaný nastriekal kaser do očí, tak existuje niekoľko dôvodných pochybností o tom, či si toto zranenie poškodený nespôsobil sám, napríklad pokiaľ sa bránil útoku obžalovaného. 1. Poškodený nie raz menil výpoveď o podstatných či menej podstatných okolnostiach a dôvody nevedel vysvetliť, či v podstate ani nevedel prečo tak činí. V prípravnom konaní najskôr uviedol, že mal boxer a to úplne iniciatívnou odpoveďou na otázku ku kaseru. Potom, ako aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že ho nemal. Obhajca poukázal na jeho výpoveď v prípravnom konaní, kde popieral kúpu citrodeka namiesto pervitínu pre obžalovaného aj že dostal peniaze. Ako dôvod uviedol, že bol unavený a chorý a chcel mať pokoj. Popieral, že vedel, že po ňom bude obžalovaný chcieť kúpu pervitínu, hoci to potvrdil v prípravnom konaní aj svedok D., ktorý mu to spomenul v telefonáte. Nemožno tak považovať za vylúčené, že poškodený použitie slzotvorného prostriedku zvedol na obžalovaného. Z celkom iracionálnych dôvodov odmietal obžalovanému vrátiť výdavok, ktorý uvádzal, že mal., tiež nevedel vysvetliť, prečo ho napadlo obžalovaného podviesť, hoci bolo zrejme, že ten na to príde. Nedá sa vylúčiť, že samotný poškodený bol v tom čase pod vplyvom drog, ako uvádzal obžalovaný. 2. Bol to obžalovaný, kto poškodeného nútil vrátiť mu peniaze, bol agresívny, kričal po ňom, sledoval ho a poškodený ustupoval. Poškodený bol v skúšobnej dobe, sám uviedol, že sa nemohol biť, nosiť teda na svoju obranu slzotvorný prostriedok a ten použiť je úplne logické, namiesto prípadnej obrany údermi - teda zapojenia sa do bitky. 3. Obžalovaný sa na mieste skutku ocitol v podstate cestou z resocializačného strediska, sám trval na tom, že ani medzi súpisom vecí nemal kaser, ten by mu ani nedovolili tam vlastniť. Kaser sa pri jeho osobnej prehliadke nenašiel. Obžalovaný bol zaistený zanedlho po skutku. Je tak logické prisvedčiť tomu, že slzotvorný prostriedok nemal. Naopak poškodený vediac, že zrejme bude zaobstarávať drogy, bude s obžalovaným, s ktorým dobre nevychádza, tiež že si nemôže dovoliť sa biť, si takýto slzotvorný prostriedok so sebou zoberie. 4. To že bol zasiahnutý poškodený nevylučuje, že k tomu mohlo k tomu dôjsť omylom - ak sa v zmlúku a rýchlo použít bez rozmyslu sám zasiahol.

Hoci je možná aj verzia obžaloby založená na použití slzotvorného prostriedku obžalovaným, vyššie uvedené dôvody ju oslabujú natoľko, že nemožno k tomuto kvalifikačnému znaku prihladiť.

Sled udalostí je však celkom bez pochyby preukázaný. Teda potom, ako obžalovaný zistil, že ho poškodený podviedol, nahneval sa, začal byť agresívny, dotieravý a domáhať sa vrátenia desiatich eur, poškodený cúval, obžalovaný bol v jeho tesnej blízkosti pričom z nejakého dôvodu ako sám uviedol poškodený vybral mobilný telefón, čo obžalovaný využil a vytrhol mu ho z ruky. Poškodený

sa rozhodol oznámiť lúpež, a ako sám uviedol svedok D., obžalovaný mu povedal, že poškodenému mobilný telefón vzal. Svedok mu ešte dohovárал, či mu to za to stojí. Hoci sa obžalovaný v následne rozhodol, že poškodenému telefón vráti, poškodený už bol preč, rozhodnutý vec oznámiť. Obžalovaný proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci (vytrhol poškodenému z ruky mobilný telefón špecifikovaný v rozsudku a ocenený poškodeným v úmysle si ho prisvojiť, aby kompenzoval stratu 10,- €, či vymohol ich späť). Naplnil tak v bode 1. rozsudku zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov. Konal v priamom úmysle. Ohrozil záujem na ochrane osobnej slobody a majetku.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na rodinu a jemu blízke osoby. Súd ukladal trest za dva trestné činy spáchané dvoma skutkami. Trestná sadzba pre prísnejšie trestný zločin je od troch do osem rokov odňatia slobody. Za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. je horná hranica trestnej sadzby desať rokov a 8 mesiacov odňatia slobody.

Súd neprihliadol ani k jednej poľahčujúcej okolnosti, obžalovaný skutky popieral, hoci sám nijak nerozporoval záujem o kúpu pervitínu, neurobil vyhlásenie o vine ani k jednému skutku, obhajca navrhoval oslobodiť obžalovaného v celom rozsahu. Súd zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., pretože obžalovaný spáchal dva trestné činy. Takto za prevahy priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. súd vychádzal z rozpätia 4 roky a 8 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov odňatia slobody.

Pokiaľ ide o druh trestu, súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody nepodmienečný. Nezistil žiaden z dôvodov mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Tr. zák. Hoci rešpektujúc zásadu prezumpcie neviny, nemožno odhliadnuť od toho, že obžalovaný spáchal závažnú trestnú činnosť s vedomím trestného stíhania v inej veci (Okresný súd Partizánske sp. zn. 2T/27/2020), kde bol obžalovaný aj väzobne stíhaný a z väzby prepustený s nahradením väzby obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka, za uloženia aj zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Hoci sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, nemožno konštatovať ani vedenie riadneho života pred spáchaním skutkov a už vôbec mimoriadne okolnosti prípadu či pomery páchatel'a - obžalovaný spáchal zločin lúpeže, lebo chcel kompenzovať stratu hotovosti určenej na drogy.

Berúc však v ohľad výšku dolnej hranice zvýšenej trestnej sadzby a tú skutočnosť, že výška škody je nízka, nespôsobil poškodenému v podstate žiadne preukázateľné zranenia, že skutok nebol vopred uvážení a konal v podstate situačne v hneve reagujúc na to, že ho poškodený podviedol, pričom poškodeného motívy (kupovať pervitín, oklamať obžalovaného, zatajovať výdavok) rovnako nie sú práve morálne, súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 4 roky a 8 mesiacov. Súd zohľadnil aj ukladané ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré má popri treste tiež význam z hľadiska individuálnej prevencie pred páchaním trestnej činnosti do budúcnosti.

Pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti v tejto veci vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť, súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe zisteného skutkového stavu a záverov znaleckého posudku znalkyne z odvetvia psychiatria MUDr. Majzlanovej, súd obžalovanému uložil ambulantné ochranné protitoxikomanické liečenie. Je zrejmé, že obžalovaný páchal trestnú činnosť v súvislosti s užívaním návykovej látky - pervitínu, a boli zároveň zistené znalkyňou u obžalovaného prejavy závislosti na pervitíne,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.